

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

41. Batavorum ad C. B. litteræ, Ejusdem responsoriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

1660.

quam temporis, rerumque successus videbitur postulare, ita tamen, ut nec in fœderâ cum aliis coëant, nec alterius cuiusvis præsidium admittant, nisi Rep. consente. Oblatam pecuniarum mutuationem Monasterienses amplectuntur, amicorum suafu, qui sicut à Suecis etiam abstractos Cives volebant, ita esse explicabant quæsitæ protectionis exordium, nec magis Civitatem ad annui solutionem censûs, quam Remp. ad Studiosiis cavendum, ne Civitas pereat, hac ratione obligatum iri.

Et quamvis Princeps re intellectâ interpositis statim litteris obsisteret, ne ar-
gentum fœnebre locaret Resp. *Haud Princeps enim municipalem & subditam Civitatem posse sine suo consensu fœnori pecuniam accipere; neq; se neq; successores laturos unquam, ut census salveretur: nihilominus decies mille imperiales hac vice numerati sunt, & promissa quot mensibus sum na etiam auctior, si quidem res Civitatis id exigent; è contra Cives & se, & sua, Urbisque facultates omnes oppignorârunt, subjecerûntque cuiusvis loci foro, & nominati executioni ipsius Reip, militari.*

41.

Ordines verò Tubicinem expedient Batavum epistola ad Principem, quâ non sine rum ad mœrore intelligere se testantur ingen- C.B. lit- tem teræ.

1660.

tem istis locis belli apparatus, & peregrini etiam militis adventum; hand alio, ut apparet, fine, quam ut paulatim Monasterium obsideatur. Id non tantum commercii utring₃ incommodeatur, sed & illam copiarum in consibibus hospitationem Reip. suspectam esse. Adhac Civitatem, si ope suâ destitui contingeret, desperato forsan animo exterios Reges imploraturam, quorum praesidio facile incolmis servaretur. Eos esse posse; quorum vicinia, cum primis hoc rerum statu, Provinciis Confederatis periculosa foret. Et ne sedes belli figatur eo tractu, quo indubie Rep. involvi debeat, securitatem Provinciarum imponere Ordinibus necessitatem sese interponendi, ut dissensiones eæ amicæ compositione terminentur. Rogare se Principem, hanc ut armis anteponat, & copias militum missas faciat, omniq₃ in priorem statum reponat. Se tunc vel Haga Comitis, vel si visum fuerit, alibi Delegatorum operâ promptè colaturos, quæ ad promovendam aquam, honestamq₃ compositionem conducere videbuntur. Id ipsum pariter communicaant Civitati & Friquetio Cæsaris Ministro.

C. Bern
nardi
respon
soria.

Responsionis, quam cum codem baiulo Princeps actutum remisit, argumentum

mentum erat. Curam Diœcesis post se ad Casarem & Imperium pertinere, ad quos etiam spectet corrigere, si quid ibi perperam agatur. Frustra externos tangi sollicitudine, quam sibi imposuerit & Cœsareani & proprij militis hospitatio. Eam solum spectare ad Provinciæ sibi creditæ defensionem. Secundum se, ne Reges exteri Monasteriisbus Subsidio sint, aut si etiam velint, curaturum omnino, ut frustrentur. Eas enim, quæ DEI laus sit, & sibi & sociis vires supereſſe. Cum autem adeò extollant Ordines, favorem commerciorum, mirari se cur necdum sublata sint eorum impedimenta, quæ ad Rhenum & Amas in fluvios, unam belli contra Hispanos gesti, jam pridem cœsantis necessitatem, iis imposuisse obtendant. Sane suadere se, ne prætextu commerciorum abutantur ad invidiam, odiumq; vicinarum omnium nationum. Dissensionem cum Civitate suâ Monasterio, rem eſſe Confœderatis Ordinibus prorsus alienam, cui confidit non magis pro suâ prudentiâ se implicituros, quam ipse nuper involverit se discordantibus mutuo Transalpanis. Si interpositione opus sit, Casarem, Imperium & Principes eſſe, ad hos curam hanc, non ad exterorū pertinere.

Brat